

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Orlikowski

Protokolant sekretarz Hanna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017 roku w Starogardzie Gdańskim

sprawy z powództwa małoletniego K. G. zastępowanego przez matkę A. G. (1)

przeciwko M. G. (1)

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego M. G. (1) na rzecz małoletniego powoda K. G. tytułem alimentów kwotę po 500(pięćset) złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniego powoda – A. G. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 1 lipca 2016 r.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego M. G. (1) kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Małoletni K. G. zastępowany przez matkę A. G. (1) pozwem wniesionym w dniu 28.06.2016 r. domagał się zasądzenia od pozwanego M. G. (1) alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 5-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty.

W toku postępowania pozwany uznał powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Małoletni K. G. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego A. G. (1) i M. G. (1) /bezsporne - akt urodzenia k.3/.

Strony rozstały się w czerwcu 2016 r., kiedy to pozwany wyprowadził się z domu.

Małoletni zamieszkuje wraz z matką oraz braćmi w miejscowości W. w domu stanowiącym współwłasność A. i M. G. (1). A. G. (1) w całości ponosi opłaty mieszkaniowe, najstarszy syn nie dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania, jednakże pomaga w pracach remontowych i robi zakupy.

A. G. (1) ma 41 lat, zatrudniona jest jako (...) w firmie (...) i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości średnio 3.500 zł miesięcznie. Dodatkowo matka małoletniego otrzymuje kwotę 215 zł tytułem zatrudnienia w w/w firmie na 1/8 etatu. A. G. (1) posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności. We wrześniu 2016 r. A. G. (1) zakupiła lodówkę za kwotę 2.298 zł oraz w październiku 2016 r. pralkę za kwotę 1.099 zł. A. G. (1) zaciągnęła w Z. (...) pożyczkę w wysokości 3.000 zł oraz 6.000 zł. Matka małoletniego wynajmuje mieszkanie stanowiące współwłasność jej i męża, za które

otrzymywała w okresie od 01.11.2015 r. do 30.06.2016 r. kwotę 1500 zł miesięcznie oraz w okresie od 01.07.2016 r. do 31.08.2016 r. kwotę 1.100 zł miesięcznie. Obecnie A. G. (1) otrzymuje z najmu mieszkania kwotę 600 zł. W mieszkaniu tym również mieszka pełnoletni syn stron, który studiuje w G..

Małoletni K. G. ma 5 lat, jest ogólnie zdrowy, uczęszcza do przedszkola w miejscowości S., za które opłata wynosi 160 zł miesięcznie. Małoletni uczęszcza na zajęcia karate, których koszt wynosi 60 zł miesięcznie. Na miesięczne koszty utrzymania małego składają się następujące wydatki: żywność- 300 zł, odzież- 100 zł, środki higieny- 100 zł, opłata za przedszkole- 160 zł, koszty mieszkaniowe- 300 zł, zajęcia karate- 60 zł. Łączny miesięczny koszt utrzymania małego powoda wynosi około 1.000 zł.

M. G. (1) ma 43 lata, nie posiada wyuczonego zawodu, posiada uprawnienia do prowadzenia (...), (...), (...), prawo jazdy kat. B, A, T, nie pracuje, wcześniej prowadził gospodarstwo. Pozwany zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu w miejscowości S. wraz z partnerką, z którą ma dziecko ur. (...) Partnerka pozwanego nie pracuje, otrzymuje świadczenie wychowawcze 500+ oraz zasiłek rodzinny. Koszt najmu mieszkania to kwota 2500 zł miesięcznie wraz z opłatami. Pozwany utrzymuje się z oszczędności - w 2015 r. pozwany sprzedał 11 ha gruntów, za kwotę około 600.000 zł. Jest właścicielem samochodu F. (...) rocznik 2014, który kupił za kwotę 88.000 zł.

Od momentu rozstania stron, pozwany niełożył na utrzymanie małego K. G., natomiast uważał, że dochód z wynajmu wspólnego mieszkania w G. jest przeznaczony na zaspakajanie potrzeb dzieci i rodziny.

A. i M. G. (1) są współwłaścicielami nieruchomości rolnych w miejscowości W. o powierzchni uprawnej 12.0200 ha oraz 9.3000 ha, które obecnie wdzierżwiają. Czynsz dzierżawy ustalono na 6 kwintali pszenicy z ha rocznie plus podatek rolny - za 2016r. kwota 8570 zł.

W październiku 2015 r. M. G. (1) sprzedał udziały w działkach za łączną kwotę 243.000 zł

Strony posiadały na terenie gminy S. grunt o pow. 43,8350 ha użytków rolnych tj. 38,6568 ha przeliczeniowych z pow. ogólnej o rocznym dochodzie za 2015 r. w wysokości 76.347,18 zł. Aktualna powierzchnia gospodarstwa 34,4975 ha użytków rolnych tj. 26,6002 ha przeliczeniowych z powierzchni ogólnej.

Powiatowe Urzędy Pracy w B., D., B., S., W., K. i C., dysponowały ofertami pracy dla osób z kwalifikacjami, które posiada pozwany – z wynagrodzeniem od 1.850 zł brutto do 2.500 zł brutto miesięcznie.

/dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa i aktu urodzenia k. 3, przesłuchanie informacyjne A. G. k. 25-26, przesłuchanie informacyjne M. G. k. 26-27, oświadczenie k. 36, umowa k. 37-38, k. 64, k. 83-99, orzeczenie k. 40, skierowanie k. 41, spis wydatków k. 43, faktura k. 45-46, k. 53, k. 55, k. 57, k. 59, k. 63, k. 71, potwierdzenie k. 47-50, k. 52, k. 54, k. 56, k. 58, k. 60-61, k. 66, k. 67-69, pismo k. 51, wniosek o pożyczkę k. 72, k. 75-76, zestawienie konta k. 73-74, pismo k. 78, k. 82, zaświadczenie k. 79-80, akt notarialny k. 101-105, k. 106-109, k. 110-115, k. 116-119, kserokopia dowód rejestracyjnego k. 120, informacje PUP k. 129-135, k. 137-140, k. 142-143, informacja k. 136, zeznania A. G. k. 144-145, zeznania M. G. k. 145, /

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się w głównej mierze na dokumentach załączonych do akt niniejszej sprawy oraz zeznaniach i oświadczeniach stron, które należało uznać za wiarygodne w takim zakresie w jakim korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie i nie są sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Odnosnie wydatków opisanych przez A. G. (1) na mał. K. G., Sąd część z nich uznał za nieuzasadnione, i wygórowane, uwzględniając wiek dziecka, oraz w świetle zasad doświadczenia życiowego i możliwości zarobkowych ojca dziecka. Sąd uznał za nieuzasadnione koszty żywności – ponad 300 zł, odzieży – ponad kwotę 100 zł, środków czystości i higieny – ponad kwotę 100 zł. Podkreślenia wymaga fakt, iż strona powodowa – nie przedłożyła jakichkolwiek dokumentów (paragonów, faktur) na potwierdzenie konieczności ponoszenia przez matkę małego w/w wydatków w kwotach

opisanych przez A. G. (1) w toku niniejszego postępowania. Przede wszystkim matka małoletniego nie przedłożyła paragonów na zakup żywności, odzieży, kosztów dojazdu do przedszkola, kina/basenu itd. Tym samym, Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznał, że miesięczny uzasadniony koszt utrzymania małoletniego powoda-który ma 5 lat, obejmujący niezbędne wydatki takie jak żywność, odzież, środki czystości, koszty utrzymania mieszkania, opłatę za przedszkole itd. wynosi ok. 1.000 zł.

Na podstawie art.133§1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy w każdym przypadku od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Ustawa uzależnia zatem zakres świadczeń alimentacyjnych nie tylko od rzeczywiście osiągniętych dochodów, ale od takiej ich skali, jaką mógłby zobowiązany osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swych sił i możliwości.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż roszczenia strony powodowej są uzasadnione, ale nie w takiej wysokości. Bezsprzeczne jest, że małoletni powód nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Poza sporem było również, że małoletni nie posiada własnego majątku i źródeł dochodu i w związku z tym jest całkowicie zależny od wsparcia obojga rodziców. Obowiązek alimentacyjny wobec dziecka wyraża się nie tylko na osobistych staraniach rodziców w jego wychowaniu, ale również w udziale w świadczeniu materialnym na potrzeby uprawnionego, choćby kosztem ograniczenia własnych potrzeb. W miarę rozwoju fizycznego i psychicznego oraz stanu zdrowia potrzeby dziecka rosną i wymagają dodatkowych nakładów na swoje zainteresowania. Ponadto Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę ustalił, że pozwany nie pracuje i utrzymuje się z oszczędności. Sąd również stwierdził, że pozwany jest osobą w sile wieku i poza dziećmi pochodzącymi ze związku małżeńskiego z A. G. (1) posiada jeszcze małoletnie dziecko ze związku z obecną partnerką. Sąd uznał również, iż pozwany jest zdolny do pracy i w związku z tym powinien być w stanie sprostać swoim potrzebom mimo konieczności uszczuplenia swoich dochodów o kwotę zasądzonych na rzecz syna alimentów. Jednocześnie Sąd ocenił możliwości zarobkowe pozwanego na kwotę co najmniej minimalnego wynagrodzenia 2000 zł brutto.

Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe i majątkowe K. G. pozwalają na partycypację w kosztach utrzymania syna na poziomie kwoty po 500 zł miesięcznie, co daje ok. 50% kosztów utrzymania małoletniego powoda. Ustalając wysokość alimentów Sąd wziął również pod uwagę fakt, iż to A. G. (1) obecnie opiekuje się na co dzień małoletnim oraz fakt, iż pozwany nie przejawia starań i zaangażowania w zaspokajaniu potrzeb syna.

Sąd wziął również pod uwagę fakt, iż to A. G. (1) w całości otrzymywała i nadal otrzymuje całą kwotę z tytułu wynajmowania stanowiącego współwłasność stron mieszkania i uznał, iż połowa przysługującej pozwanemu z w/w tytułu kwoty, której pozwany w chwili obecnej nie pobiera, stanowi wkład M. G. (1) w przyczynianie się do kosztów utrzymania rodziny.

Sąd stwierdził, iż żądana pozwem kwota 1000 zł miesięcznie przekraczałaby usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda oraz możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego i w związku z powyższym, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzeczono w pkt II wyroku. Sąd przy tym ustalił obowiązek alimentacyjny w/w kwocie od daty wniesienia pozwu w przedmiotowej sprawie.

Jednocześnie na podstawie art.108§1 kpc przy zastosowaniu art.102 kpc, Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi poniesionymi w sprawie i obciążył nimi Skarb Państwa, mając na uwadze jego aktualną sytuację dochodową i majątkową.

Nadto na mocy art.333§1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.